2026. december 3., csütörtök **Mt 7,21.24-27**

Bízzatok az Úrban, mert az Úr a mi kősziklánk mindörökre!

Sokszor ötlik fel bennünk a kérdés: Mi üdvözít, a hit vagy a cselekedetek?
Is-is. De ez a szentírási rész most egyértelműen a cselekedetek fontosságáról beszél. „Csak az megy be a mennyek országába, aki megteszi Atyám akaratát."

De mi határozza meg ezeket a cselekedeteket? Jézus szavai. Azok az útmutatások, amelyek elmondják, hogy mi az Atya akarata.

Olyan világban élünk, ahol a sodródás a tömeggel az alapvilágnézet. Áthágható szabályok, be nem tartott megállapodások, elfeledett ígéretek szövik át a mindennapokat.

Ezért is olyan hangsúlyosak, erőteljesek Jézus szavai a sziklára épített házról. A Mennybe törekvő hívő ember nem sodródhat. Sziklára, Isten törvényeire kell építenie életét. Csak ez ad életünknek olyan biztonságot, hogy nehézségek, krízisek, váratlan tragédiák idején is stabilak tudunk maradni. Persze a hívő embert is megviselik a nehézségek, eluralkodik rajta a kétségbeesés, esetenként értetlenül áll, perel a Jóistennel… De, a sziklára alapozott életben van mihez visszatérni, igazodni.

A homokra épített ház számomra most az alap nélküli, a szabályok, törvények nélküli életet jelenti. Nincs mihez igazodni, nehézségek idején nincs kiút, csak szenvedni, összeroppanni lehet. A jólétet hajszoló életben a szenvedésnek, áldozatnak nincs helye, értelme.

Add, Uram, hogy elkötelezett hitünk sziklaszilád alapot adjon életünknek! Hogy megbirkózzunk életünk nehézségeivel és hogy Feléd törekvő életünkben minden küzdelmünknek megtaláljuk az értelmét.

Berényi Rita, Debrecen

